

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
Kanser Hastalığı Konusunun Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi
Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Önergeleri
(10/348, 551, 666, 667, 668)

1.- Kastamonu Milletvekili Mehmet Serdaroğlu ve 19 milletvekilinin, kanser hastalığının boyutlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/348)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Ülkemizin en önemli sağlık problemlerinden biri olan kanser hastalığının hangi boyutlarda olduğunun tespiti, araştırma merkezleri, tıbbi cihaz, uzman hekim ihtiyacı ve hasta sayısının belirlenmesi ile tanı ve tedavi şekilleri dahil tüm eksikliklerin giderilmesi için gerekli önlemlerin ortaya konulması amacıyla Anayasamızın 98 ve İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederiz. 16/04/2009

- 1) Mehmet Serdaroğlu (Kastamonu)
- 2) Reşat Doğru (Tokat)
- 3) Hasan Çalış (Karaman)
- 4) Ümit Şafak (İstanbul)
- 5) Oktay Vural (İzmir)
- 6) D. Ali Torlak (İstanbul)
- 7) Münir Kutluata (Sakarya)
- 8) Recai Yıldırım (Adana)
- 9) Yılmaz Tankut (Adana)
- 10) Alim Işık (Kütahya)
- 11) Kemalettin Nalcı (Tekirdağ)
- 12) Hüseyin Yıldız (Antalya)
- 13) Murat Özkan (Giresun)
- 14) Akif Akkuş (Mersin)
- 15) İsmet Büyükataman (Bursa)
- 16) H. Hamit Homriş (Bursa)
- 17) Beytullah Asil (Eskişehir)
- 18) Hasan Özdemir (Gaziantep)
- 19) Kamil Erdal Sipahi (İzmir)
- 20) Erkan Akçay (Manisa)

Gerekçe: Tüm dünyada ve ülkemizde yaygınlaşarak, çağımızın en önemli sağlık problemi hâline gelen ve ülkemizde her yıl 100 bin civarında kişinin yakalandığı kanser hastalığıyla ilgili ve özellikle hasta sayısı hakkında net bilgiler bulunmamaktadır. Kansere yakalanan hastalarımızın sayısı her geçen gün artarken, hastaneler dolup taşmaktadır. Üstelik tedavi masrafları da bir hayli yüksek olan bu hastalıkta, sorun sadece hasta ile kalmayıp, tüm aile bireylerini de yakından ilgilendirmektedir.

Türkiye'de 1982 yılında 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'nun 57. Maddesi gereğince "bildirimi zorunlu hastalıklar listesi"ne alınmış olmasına rağmen ülkemizde gerçek kanser sayısı bilinmemektedir.

Ülkemizde kanser tedavi hizmetlerinin organizasyonunda, en çarpıcı ve önemli nokta ülkemizdeki tıbbi onkologların ve hematologların sayısal yetersizliğidir. Şu an sayıları 350

bin olan kanserli hastaların tedavisini ve takibini yetersiz sayıdaki tıbbi onkolog ve hematolog üstlenip götürmeyeceğine göre, tedavi hizmetlerinin ilgili diğer uzmanlık alanlarından olabildiğince yararlanarak organize edilmesi zorunludur.

Sadece senede 1.000'in üzerinde akciğer kanseri tanısı konulan Ankara'nın merkezindeki Atatürk Göğüs Hastalıkları Hastanesinde bile zaman zaman onkoloji uzmanının bulunmadığı unutulmamalıdır. Unutulmaması gereken diğer bir nokta ise, göğüs hastalıkları uzmanlarının akciğer kanseri takip ve tedavisini üstlenmedikleri 5-6 yıl öncesinde, bu hastalara onkoloji kliniklerinde aylar sonrasına randevu verildiğidir. Göğüs hastalıkları uzmanlarının bu işi üstlenmelerinin nedenleri burada yatmaktadır.

Ülkemizde 50 bini aşkın lösemi hastası takip edilirken, yılda 15 bini aşkın yeni lenfoma ve 10 bini aşkın yeni lösemi olgusu saptanmaktadır. Lösemi ve lenfomada son 10 yılda yaşam beklentisinin belirgin olarak artmış olması, takip altındaki hasta sayısının katlanmasına yol açmaktadır.

Sağlık Bakanlığı yetkilileri, 2020 yılına kadar ülkemizde 54 yeni Kanser Araştırma Merkezine ihtiyaç olduğu yönünde açıklamalar yapmaktadır. Gerekli uzman ihtiyacının karşılanması içinde üniversiteler ve tıp fakülteleri ile birlikte ortak çalışmaların yapılarak tespit ve çözümlerin belirlenmesi gerekmektedir. Erken teşhis ile kanserle savaş politikasına yön verilmesi ve nüfus tabanlı kanser kayıt sistemlerinin kurulması ve daha sağlıklı veri toplanması sağlanmalıdır.

Medikal onkoloji konusunda, uzmanın yetişmesi seneler almaktadır. 11 milyon nüfuslu Yunanistan'da bile medikal onkolog sayısı bizden fazladır. Bu konudaki yetişmiş eleman sayımız gerçekten yetersizdir. Üstelik sadece onkolog yetiştirmekte yeterli değildir. Patolojide uzmanınız yoksa yeterli onkolog olması da bir şey ifade etmez. O nedenle, radyolog, stolog, ve patoloğların yetiştirilmesine önem vermeli ve insan kaynakları yetersizliğini gidermeliyiz. Bir medikal onkolog ve hematolog günümüzde ancak 40 yaşında göreve başlayabilmektedir. Bu uzmanların yetiştirilmesi konusunda yeni düzenlemelere ihtiyaç olduğu da aşikârdır.

Bütün bu sorunları ülke düzeyinde çözümlenmek üzere kural koyucu ve denetleyici bir kurulun oluşturulmasına büyük bir gereksinim vardır. Adı ve yetki sınırları çalışmalarla saptanacak böyle bir ulusal kanser kurumunun oluşturulması, hem ülkemizde kanser sorununun disipline edilmesi açısından hem de pahalı tedavilerinin hasta ve aileye yük olmaması açısından, hastalarımızın teşhis ve tedavilerinde en gelişmiş yöntemlerden yararlanmaları bakımından büyük önem taşımaktadır.

İşte tüm bu nedenle ülkemizin en önemli sağlık problemlerinden biri olan kanser hastalığının hangi boyutlarda olduğunun tespiti, araştırma merkezleri, tıbbi cihaz, uzman hekim ihtiyacı ve hasta sayısının belirlenmesi ile tanı ve tedavi şekilleri dâhil tüm eksikliklerin giderilmesi için gerekli önlemlerin ortaya konulması amacıyla Anayasamızın 98 ve İçtüzüğün 104 ve 105. maddeleri gereğince bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederiz.